

**Obowiązujące poziomy recyklingu i odzysku odpadów w
dokumentach Unii Europejskiej wobec Polski – stan obecny i
zagrożenia**

*Materiał informacyjny na posiedzenie Podkomisji stałej ds. monitorowania gospodarki
odpadami, które odbędzie się dnia 16 listopada 2016 r. (środa), o godz. 9.00*

Warszawa, 14 listopada 2016 r.

Odpady komunalne

Przepisy prawne dot. wymaganych poziomów dla odpadów komunalnych

W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L 365 z 19.12.2014, str. 89) określono następujący obowiązek:

- osiągnięcie poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia następujących frakcji odpadów: papieru, metali, tworzyw sztucznych, szkła w wysokości co najmniej 50% wagowo - do dnia 31 grudnia 2020 r.

W dyrektywie Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.) określono obowiązek osiągnięcia we wskazanym terminie odpowiednich poziomów ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania:

- do dnia 16 lipca 2013 r. – do nie więcej niż 50% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania,
- do dnia 16 lipca 2020 r. – do nie więcej niż 35% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

Wyżej określone wymagania dokumentów unijnych zostały transponowane do przepisów krajowych i znajdują się w art. 3b i 3c ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. ,poz. 250, z późn. zm.). Przepisy krajowe nałożyły obowiązek osiągnięcia określonych poziomów na gminy, które na podstawie ww. ustawy zostały zobowiązane do zorganizowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Do poziomów określonych w ustawie gminy mają dochodzić stopniowo. Poziomy do osiągnięcia w poszczególnych latach, a także sposoby ich obliczania zostały określone w następujących rozporządzeniach:

- w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (Dz. U. z 2012 r., poz. 645)
- w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie poziomów ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz sposobu obliczania poziomu ograniczania masy tych odpadów (Dz. U. z 2012 r., poz. 676).

Poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła

Poziom dla Polski	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Osiągnięty poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła	18%	24%	26%	26%
Poziom określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych	10%	12%	14%	16%

źródło: sprawozdania Marszałków Województw

Poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła w 2014 r., jak i w 2015 r. wyniósł 26%, co stanowi zaledwie połowę wymaganego poziomu, który w kolejnych latach powinien znacząco wzrosnąć.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych, poziomu w kolejnym latach powinny wynieść w 2017 r. - 20%, 2018 r. - 30%, 2019 r. - 40% i 2020 r. - 50%. Aktualnie istnieje realne zagrożenie nieosiągnięcia wymaganego poziomu, a co za tym idzie płaćenia kar za niewywiązywanie się z przepisów unijnych. Sytuacja taka daje podstawy do intensyfikacji działań mających na celu osiągnięcie wymaganych poziomów.

W celu optymalizacji systemu zbierania odpadów komunalnych w gminach procedowane jest rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów. Rozporządzenie ma na celu ujednolicenie zasad selektywnego zbierania odpadów, a także poprawę jakości zbieranych odpadów negatywnie wpływającą na stan techniczny instalacji przetwarzających odpady, a także uniemożliwiającą ich dalsze przetwarzanie.

Zagrożenie spełnienia poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła wynika również z przedstawionych propozycji Komisji Europejskiej odnośnie do zmian dyrektyw w zakresie gospodarki odpadami, które zastrzegają wymagania dotyczące m.in. selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

W świetle propozycji KE odnoszącej się do poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych to 60% do dnia 1 stycznia 2025 r. i 65% do dnia 1 stycznia 2030 r., osiągnięcie 65% poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia może okazać się nieosiągalne w perspektywie roku 2030, biorąc pod uwagę skład morfologiczny odpadów komunalnych w powiązaniu z ilością odpadów wytwarzanych na jednego mieszkańca.

Poziom ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania

Poziom dla Polski	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Osiągnięty poziom ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania*	56%	40%	35%	28%
Poziom określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz sposobu obliczania poziomu ograniczania masy tych odpadów	75%	50%	50%	50%

- dane ze sprawozdań Marszałków Województw

W zakresie składowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, przedstawione dane wskazują, że Polska zmniejszyła składowanie komunalnych odpadów ulegających biodegradacji w poszczególnych latach sprawozdawczych i w 2015 r. osiągnęła poziom 28% składowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji w odniesieniu do ilości tych odpadów wytworzonych w 1995 r. przy wyznaczonym przez KE celu na poziomie nie wyższym niż 35%, osiągając wymagany przepisami unijnymi cel dla roku 2020.

Zatem Polska wywiązała się z obowiązku określonego w artykule 5 ust. 2 lit. b dyrektywy w zakresie ograniczenia składowania komunalnych odpadów ulegających biodegradacji.

Inne niż niebezpieczne odpady budowlane i rozbiórkowe

Przepisy prawne dot. wymaganych poziom dla innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych

W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L 365 z 19.12.2014, str. 89) określono następujący obowiązek:

- osiągnięcie poziomu recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych w wysokości co najmniej 70% - do dnia 31 grudnia 2020 r.

Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych

Poziom dla Polski	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Osiągnięty poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych*	84%	91%	105%
Poziom określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych	36%	38%	40%

*dane z Centralnego Systemu Odpadowego

Zgodnie z art. 37 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE państwa członkowskie co trzy lata przekazują Komisji Europejskiej informacje na temat wdrażania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to zawiera również informacje o osiągniętych poziomach recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych oraz recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Sprawozdanie to jest przedstawiane Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu, którego dotyczy. Sprawozdanie za lata 2013-2015 Polska miała obowiązek przekazać do dnia 30 września 2016 r. Ww. termin został dotrzymany.

Wskaźnik odzysku dla odpadów budowlanych i rozbiórkowych został obliczony dla poszczególnych lat objętych sprawozdaniem (2013, 2014, 2015) na podstawie danych pochodzących z Centralnego Systemu Odpadowego. W Centralnym Systemie Odpadowym (CSO) zgromadzone są dane z raportów wojewódzkich sporządzanych przez marszałków poszczególnych województw. Natomiast raport wojewódzki stanowi informację zbiorczą przygotowaną na podstawie raportów przekazanych przez posiadaczy odpadów działających na terenie danego województwa. Przy wyliczaniu wskaźnika odzysku materiałowego odpadów budowlanych uwzględniono, zgodnie z definicją, procesy odzysku, z wyjątkiem odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa.

W zakresie odpadów budowlano-rozbiórkowych w latach 2013-2015 docelowy poziom min. 70% odzysku materiałowego został osiągnięty. Ze względu na bardzo wysoką wartość odzysku w roku 2015 w sprawozdaniu zawarta została adnotacja o dalszej weryfikacji danych dotyczących odzysku odpadów budowlano-rozbiórkowych.

Dodatkowo w raporcie wymagane jest podanie ilości odpadów budowlano-rozbiórkowych poddanych „backfillingowi” czyli procesowi odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady są wykorzystywane do rekultywacji obszarów, na których prowadzone były roboty ziemne, lub do celów inżynierskich na potrzeby architektury krajobrazu, gdzie odpady te zastępują materiały niebędące odpadami. W okresie sprawozdawczym były to następujące ilości

odpadów: 2013 r. – 1 027 730,618 Mg; 2014 r. – 1 075 859,630 Mg oraz 2015 r. – 1 257 001,747 Mg.

Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny

Przepisy prawne dot. wymaganych poziomów

W przypadku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego najważniejszym jest zebranie z rynku odpadów, które następnie poddawane są przetworzeniu. Główny nacisk na ten aspekt kładzie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE). Zgodnie z jej przepisami jeszcze w 2015 r. państwa członkowskie obowiązane były osiągnąć poziom zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości takiej jak w poprzednich latach tj. 4 kg na mieszkańca.

Nowa ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. 1688) transponująca przepisy dyrektywy 2012/19/UE rozszerzyła obowiązek osiągania poziomu zbierania zużytego sprzętu na sprzęt, inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, oraz określiła nowe cele w zakresie poziomu zbierania zużytego sprzętu. Dotychczas poziom zbierania dotyczył wyłącznie sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych. W myśl przepisów tej ustawy wprowadzający sprzęt lub wykonujące ich zadania organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mają obowiązek zorganizować oraz sfinansować system zbierania zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu wprowadzonego przez nich do obrotu. Od 2012 r. wymagany poziom zbierania zużytego sprzętu (4 kg w przeliczeniu na mieszkańca) był co roku w Polsce osiągnięty.

Osiągnięty poziom zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na lata 2012-2015.

Poziom dla Polski	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Osiągnięty poziom zbierania zużytego sprzętu w przeliczeniu na kg	4, 34	4, 25	4, 24	4, 92

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w okresie 2016 – 2020 wprowadzający sprzęt są obowiązani do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą nie mniej niż 40% masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w trzech poprzednich latach, a w przypadku sprzętu oświetleniowego (z wyjątkiem opraw oświetleniowych do lamp fluorescencyjnych oraz pozostałego sprzętu oświetleniowego do celów rozprowadzania lub regulacji światła) nie mniej niż 50% masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w trzech poprzednich latach. W 2021 r. poziom ten wyniesie 65% masy wprowadzonego sprzętu. Obecnie w resorcie środowiska

prorowadzone są prace nad projektem rozporządzenia, który określi minimalne poziomy zbierania do osiągnięcia w poszczególnych latach do 2020 r.

W chwili obecnej trudno mówić o ewentualnych zagrożeniach nieosiągnięcia w kolejnych latach poziomu zbierania zużytego sprzętu. 2016 r. jest pierwszym rokiem funkcjonowania nowych przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które wprowadziły m.in. zmiany w zakresie zbierania zużytego sprzętu dotyczące zbierania niekompletnego zużytego sprzętu przez tzw. punkty skupu złomu, co zapewnić ma, że zużyty sprzęt nie będzie nielegalnie demontowany ale trafiać będzie do zakładów przetwarzania, co pozwoli na jego prawidłowe przetwarzanie oraz uwzględnienie w poziomach zbierania. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, który co roku przekazuje Ministrowi Środowiska raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem w Polsce, w lipcu 2017 r. przedstawi informacje czy poziom zbierania zużytego sprzętu został w 2016 r. osiągnięty. Wtedy też będzie można spróbować dokonać oceny czy zagrożone jest wypełnianie przez Polskę obowiązków w zakresie zbierania tego rodzaju odpadów.

Jeżeli chodzi zaś o poziom odzysku oraz recyklingu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, to zarówno w omawianym okresie 2012 – 2015 jak i w latach wcześniejszych były one osiąmane. Dla każdej grupy sprzętu (w chwili obecnej 10 grup, a od 2018 r. – 6) określone są zarówno poziom odzysku jak i recyklingu. W Polsce funkcjonuje 180 zakładów przetwarzania, do których trafia zebrany zużyty sprzęt. W 2013 r. było ich 178, w 2012 r. – 172, a w roku 2011 – 161. Dane te wskazują na rozwój obszaru zagospodarowywania tego rodzaju odpadów. Zapewne związane jest to ze wzrastającą masą zbieranego zużytego sprzętu. Po demontażu zużytego sprzętu prowadzący zakład przetwarzania przekazuje odpady do recyklingu lub odzysku. Moce przerobowe zakładów przetwarzania są wystarczające do przetworzenia zebranego zużytego sprzętu.

Zużyte baterie i akumulatory

Przepisy prawne dot. wymaganych poziomów

Analogicznie, jak w przypadku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zbieranie z rynku zużytych baterii i zużytych akumulatorów jest traktowane jako kluczowy cel określony przepisami dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów. Dyrektywa ta wyznaczyła dla państw członkowskich dwa progi minimalnych poziomów zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych:

1. 25 % do dnia 26 września 2012 r.;
2. 45 % do dnia 26 września 2016 r.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803) obowiązek osiągnięcia ww. poziomów nałożyła na wprowadzających do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne.

Ponadto, zgodnie z załącznikiem III część B dyrektywy 2006/66/WE państwa członkowskie zobowiązane są do osiągnięcia następujących minimalnych poziomów wydajności recyklingu:

1. recykling 65 % średniej wagi baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych,
2. recykling 75 % średniej wagi baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych,
3. recykling 50 % średniej wagi innych zużytych baterii i akumulatorów.

Podkreślenia wymaga, że od dnia 1 stycznia 2014 r. ma zastosowanie rozporządzenie Komisji (UE) nr 493/2012 z dnia 11 czerwca 2012 r. ustanawiającego na podstawie dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady szczegółowe przepisy dotyczące obliczania wydajności recyklingu dla procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów. Rozporządzenie to wpłynęło na zmianę metodologii obliczania wydajności recyklingu omawianych odpadów przez kraje członkowskie, co ma odzwierciedlenie w przedstawionych powyżej poziomach.

Osiągnięte poziomy zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych w latach 2012-2015.

W skali kraju zostały osiągnięte następujące poziomy zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych:

Poziom dla Polski	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.
Osiągnięty poziom zbierania	29,1%	30,06%	33,06%	38,35%

Wymagane poziomy zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych wyznaczono w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2009 r. w sprawie rocznych poziomów zbierania zużytych baterii przenośnych i zużytych akumulatorów przenośnych (Dz. U. Nr 215, poz. 1671). Należy zaznaczyć, że krajowe poziomy zbierania stanowią cele pośrednie, ustalone przez Polskę w okresie przejściowym w dochodzeniu do celów wyznaczonych dyrektywą 2006/66/WE. Obecnie nie są znane dane w zakresie osiągniętego w 2016 r. poziomu zbierania, czyli poziomu wyznaczonego dyrektywą 2006/66/WE. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami, który zawiera m.in. informacje o osiągniętym poziomie zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych w danym roku kalendarzowym. Wspomniany raport Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Ministrowi Środowiska do 15 maja roku następującego po roku, którego dotyczą dane. Zatem dane za rok 2016 będą znane Ministrowi Środowiska w maju 2017 r.

W przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu zbierania w 2016 r. możliwe jest podjęcie kroków stymulujących zbieranie tego typu odpadów. W polskim systemie zagospodarowania zużytych baterii i zużytych akumulatorów został zastosowany szereg narzędzi mających na celu osiągnięcie wymaganych ww. dyrektywą poziomów zbierania. Głównym instrumentem jest tu

opłata produktowa stanowiąca bodziec ekonomiczny dla przedsiębiorców do wypełnienia nałożonych na nich obowiązków. Zgodnie z przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach wprowadzający do obrotu baterie przenośne lub akumulatory przenośne, którzy nie osiągnęli wymaganych rocznych poziomów zbierania mają obowiązek uiścić opłatę produktową. Aktualnie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2009 r. w sprawie stawki opłaty produktowej (Dz. U. Nr 215, poz. 1672) wysokość stawki wynosi 9zł/kg i jest ona zbliżona do maksymalnej stawki (12 zł/kg) dopuszczonej ustawą o bateriach i akumulatorach. Możliwe jest więc podwyższenie przez Ministra Środowiska stawki opłaty produktowej do poziomu, który byłby skuteczniejszym bodźcem ekonomicznym służącym zapewnieniu osiągnięcia wymaganego poziomu zbierania zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych.

Osiągnięte poziomy wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów w latach 2012-2015.

W latach 2012 – 2015 w Polsce osiągnięto następujące poziomy wydajności recyklingu:

- w 2012 r.: - 99,3% baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe
- 90,7 % baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 101,5 % inne baterie i akumulatory. (taki rezultat wynika z nadwyżki nieprzetworzonych baterii i akumulatorów z 2011 r., które zostały przetworzone w roku 2012 dając jednocześnie wyższą masę przetworzonych niż przyjętych do przetworzenia zużytych baterii i akumulatorów).
- w 2013 r.: - 93,1 % baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe,
- 99,7 % baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 95,2 % inne baterie i akumulatory.
- w 2014 r.: - 77,3 % baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe,
- 85,5 % baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 56,7 % inne baterie i akumulatory.
- w 2015 r.: - 76,5 % baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe,
- 99,5 % baterie i akumulatory niklowo-kadmowe,
- 67,4 % inne baterie i akumulatory.

W przypadku ww. poziomów wydajności recyklingu zakłada się, że w Polsce zostaną one również osiągnięte w roku 2016 i kolejnych latach.

Odpady opakowaniowe

Przepisy prawne dot. wymaganych poziomów

Zgodnie z przepisami dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych Polska do 31 grudnia 2014 r. była obowiązana osiągnąć co najmniej poziomy odzysku 60%, recyklingu 55% oraz recyklingu dla materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:

Rodzaj opakowania:	Poziom recyklingu
ze szkła	60%
z papieru i tektury	60%
z metali	50%
z tworzyw sztucznych	22,5%
z drewna	15%

Osiągnięte poziomy recyklingu i odzysku odpadów opakowaniowych

W latach 2014 - 2015 powyższe poziomy zostały osiągnięte. Zgodnie z danymi przekazanymi przez urzędy marszałkowskie przedsiębiorcy osiągnęli w 2014 i 2015 roku odpowiednio następujące poziomy: 60,01% i 64,19% odzysku oraz 55,38% i 60,14 % recyklingu, ponadto w latach tych osiągnięto następujące poziomy recyklingu dla poszczególnych materiałów:

Rodzaj opakowania:	Poziom recyklingu	
	2014 r.	2015 r.
ze szkła	60,2%	61,9%
z papieru i tektury	72,8%	80,0%
z aluminium	48,1%	53,7%
ze stali	55,5%	80,6%
z tworzyw sztucznych	28,6%	33,11%
z drewna	48,6%	52,7%

Mając na uwadze osiągnięte poziomy w dwóch poprzednich latach należy przyjąć, że wymagane poziomy zostaną również osiągnięte w roku 2016 i latach kolejnych.

Pojazdy wycofane z eksploatacji

Przepisy prawne dot. wymaganych poziomów dla pojazdów wycofanych z eksploatacji

Art. 7 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji stanowi, że Państwa członkowskie zapewnią, że do dnia 31 grudnia 2014 r. zostaną osiągnięte poziomy odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 85% i 80% w odniesieniu do średniej masy pojazdu, dla danego roku. Natomiast, nie później niż 1 stycznia 2015 r. Państwa członkowskie zapewnią poziomy odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95% i 85% w odniesieniu do średniej masy pojazdu, dla danego roku.

Powyższe zapisy zostały transponowane do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 803).

Osiągnięte poziomy odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji

Informacje odnośnie osiągniętych poziomów pochodzą z rocznych sprawozdań o pojazdach wycofanych z eksploatacji, które przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

Informacje w zakresie materiałów pochodzących ze strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji pochodzące z ww. sprawozdań przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu są uzupełniane i weryfikowane na podstawie danych otrzymanych od urzędów marszałkowskich oraz przedsiębiorców prowadzących strzępiarki, a następnie przekazywane do Komisji Europejskiej w ramach sprawozdania RP na temat osiągniętych poziomów ponownego użycia i odzysku oraz ponownego użycia i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, zgodnie z decyzją Komisji 2005/293/WE z dnia 1 kwietnia 2005 (Dz. Urz. WE L 94/30 z 13.4.2005). Dane z powyższych sprawozdań wskazują, pomimo niewielkiej tendencji spadkowej, osiąganie w latach 2012-2014 wymaganych dyrektywą 2000/53/WE poziomów odzysku i recyklingu.

Osiągnięty poziom	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.*
Odzysku	92,8%	90,3%	88%	97,07%
Recyklingu	90,4%	88,6%	85,5%	95,15%

* Dane NFOŚiGW, które wymagają weryfikacji i uzupełnienia przed przekazaniem do KE.